

Invenția se referă la medicină, și anume la stomatologie și este destinată investigațiilor arcadei dentare.

Metoda, conform invenției, constă în aceea că se efectuează radiografia digitală a maxilarelor, prelucrarea datelor și aprecierea densitometrică a lamelei corticale a dinților frontali în trei regiuni: regiunea cervicală, a treimii mediane a rădăcinii și regiunea apexului rădăcinii; a dinților laterali în patru regiuni: regiunea cervicală, a septului interradicular al dintelui, lamelelor medială și distală de închidere. Apoi se calculează valoarea medie a densității optice a regiunilor investigate pentru fiecare dinte. Și în cazul în care valoarea medie a densității optice a regiunilor investigate pentru dinții frontali este egală cu 135...150 UH, pentru dinții laterali cu 85...100 UH, se stabilește gradul I de dereglare a corelațiilor ocluzale ale dinților dați, dacă pentru dinții frontali este egală cu 120...135 UH, iar pentru dinții laterali cu 70...85 UH – gradul al II-lea de dereglare; dacă pentru dinții frontali este mai mică de 120 UH, iar pentru dinții laterali mai mică de 70 UH – gradul al III-lea de dereglare a corelațiilor ocluzale.

Revendicări: 1